

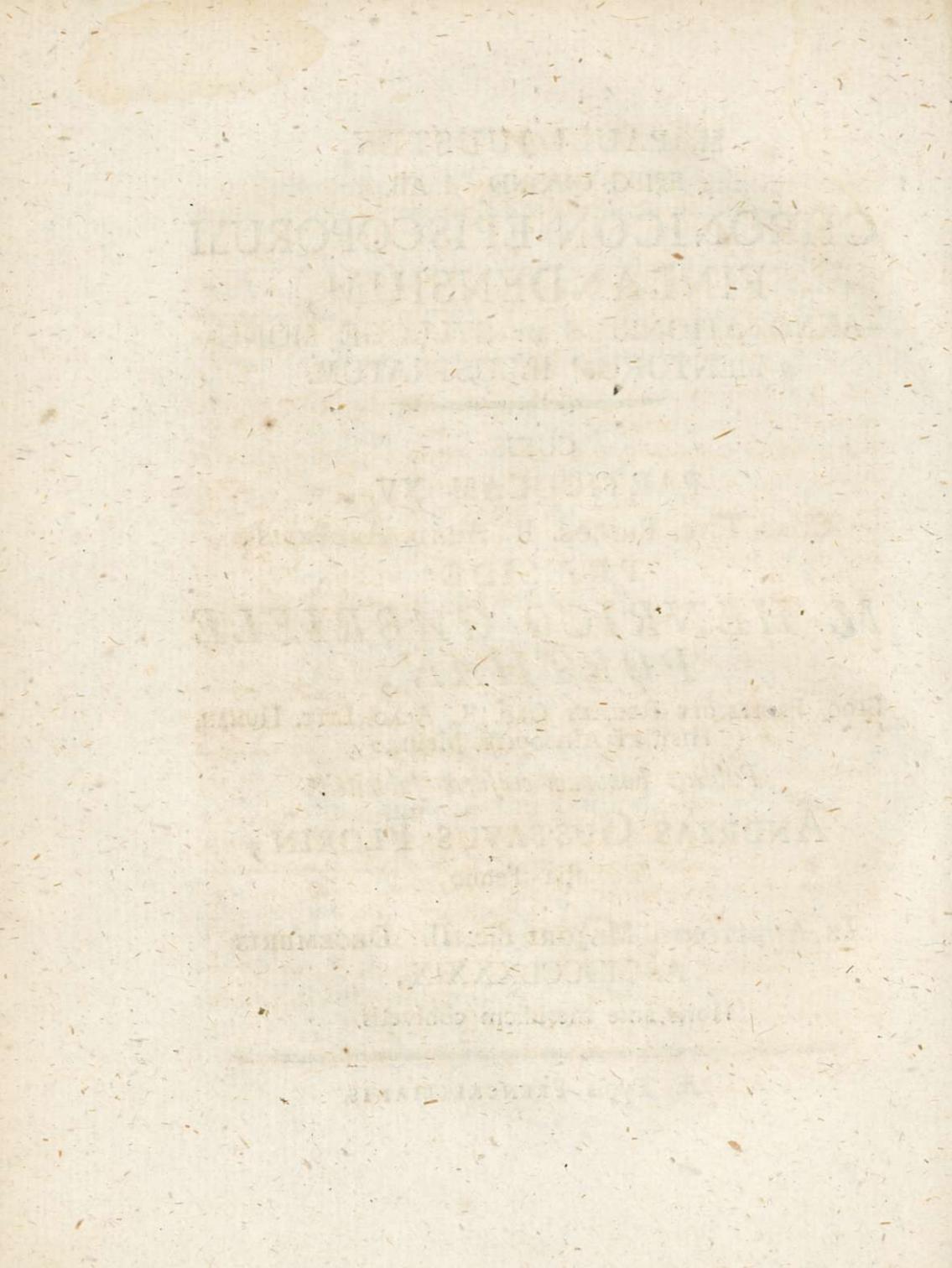
M. PAULI JUUSTEN,
EPISC. QUONDAM AB.
**CHRONICON EPISCOPORUM
FINLANDENSIVM,
ANNOTATIONIBUS ET SYLLOGE MONU-
MENTORUM ILLUSTRATUM.**

CUJUS
PARTICULAM XV,
CONS. FAC. PHILOS. R. ACAD. ABOËNSIS,
PRÆSIDE
**M. HENRICO GABRIELE
PORTHAN,**
ELOQ. PROFESSORE REG. ET ORD. R. ACAD. LITT. HUMAN.
HIST. ET ANTIQUIT. MEMBRO,
Publicæ bonorum censuræ submittit
ANDREAS GUSTAVUS FLORIN,
Tavastia · Feno,
IN AUDITORIO MAJORI die II. DECEMBRIS
A. MDCCCLXXXIX,
Horis ante meridiem consuetis.

ABOÆ Typis FRENCKELLIANIS.

Theses Respondentis.

THESIS I.

Modum veritates utiles, in primis hominibus rudibus, proponendi Symbolicum, ubi prudenter adhibetur, suo haud carere usū, libenter concedimus; sed in abusum quoque facile abire, experientia satis docet.

Thesis II.

Ad gustum, qui vocari solet, bonum gignendum, naturæ quidem benignitas in homine nihil haud facit; sed facultas tamen & diligentia præclara naturæ artisque opera contemplandi, maxime utique ad illum comparandum confert. Quare Antiquitatis in hoc genere monumenta assidue considerandi opportunitas, vehementer utique prodest.

Thesis III.

Cum tamen nec antiquorum opera, sive litteraria sive aliarum artium, quæ ad nos pervenerunt, omnia summi pretii haberi, nisi ab homine præjudiciis nimis capto queant; patet hinc, quanti sit momenti, ut doctorum sapientium judicio, juvenum studia, in his quoque rebus dirigantur.

Thesis IV.

Unde simul etiam discimus, cujus & quanti pretii sit Theoria artium Elegantiorum, diligenter & perite explicata atque proposita.

Thesis V.

Æque sunt inepti, qui ex cognitione Logices Theoretica, satis se adjumenti ad veri perspiciendi facultatem consecuturos sperant, ac qui illam diligenter & prudenter cultam nihil omnino prodesse contendunt.

Thesis

Thesis VI.

Non male sensus nostri externi, in nobiliores & ignobiliores dispescuntur.

Thesis VII.

Vere dici potest hominem, respectu etiam sensuum externorum, prærogativa præ brutis gaudere indubia.

Thesis VIII.

Experientia satis docet, usum diligentiores, & saepius accuratiusque adhibendi necessitatem majorem, ad sensus nostros externos acuendos vehementer conferre.

Thesis IX.

Quam sint homines proni, ad certa vocabula, (sive certos terminos) potius quam subjectas iisdem notiones tuendum, lites de ideis atque principiis innatis satis superque testantur.

Thesis X.

Attentio mentis in necessariam & liberam recte dispescitur; quarum illa etiam brutis, haec nonnisi hominibus tribuenda est.

rimus, præter Ducem *Waldemarum* jam commemoratum (96), *Lyderum de Kyrn*, ignotæ nobis stirpis, sed quam auctorem fuisse gentis in Finlandia diu deinde celebris quæ cognomen *Dieken* assumxit, Genealogi nostri, nescio quibus nixi testimonii, afferunt (97). Hujus literæ exstant, quæ non modo inter annos 1315 & 1322 in Finlandia vixisse, sed etiam dignitate *Advocati* vel *Præfecti Finlandensis* (utrum Regis, an Ducis *Waldemari* auspiciis?) ornatum fuisse, demonstrant (98). Reliquam

F f

terræ

(96) Quum supra (p. 214) mentionem injiceremus D:ni *Haraldi*, quem ante a. 1303 *Advocatum Regium in Tavastia* fuisse reperimus, oblii sumus notare, *Bartholdum* quendam a. 1297 eadem dignitate floruisse, ut ex literis ab eodem Dominica secunda quadragesimæ ej. anni, sigillo suo munitis docet VON STIERNMAN (Gösf. Minne II D. VI Bok. I Cap.) vid. GJÖRWELLS *Swenska Mercurius* a. 1757 Sept. pag. 268.

(97) Vid. VON STIERNMAN l. c. V B. 2 Cap. Ex qua parte operis sui, nondum typis vulgata, quædam legenda dedimus in Tidn. utg. af et Sällskap i Åbo, 1785, Bib. p. 179 sqq. Insignia hujus viri gentilitia his verbis ibidem describuntur: Fördre en stående Ängel på knä med Horna-hufvud med en krona uppå, på ryggen et par utslagna wingar. In opere Genealogico anonymi cuiusdam, superiori, ut videtur, seculo congesto, (eius consilendi copiam, ex instructissimo suo penu monumentorum ad Historiam Patriæ illustrandam pertinentium, nobis concessit Cel. NORDIN), vocatur *Lydeke til Kyren*, filiosque habuisse quatuor, *Biörn*, *Boo*, *Clas* & *Bengt* (de quibus duobus infra), doceatur. Cur cognomen *Diekn* s. *Diekne* adoptaverint, nobis haud constat. *Lyderi* nostri *de Kyren* aut *de Kürnen* ut & *Johannis*, (Iwan), *de Kyrenen*, nomen occurrit inter XII illos Milites (vel Equites, Riddare), quos cum Ducibus *Erico* & *Waldemaro* pro pactione Motorpenst ser-vanda a. 1307 spopondisse docet LAGERBRING Sw. R. Hist. III. D. I C. 20 §. Utrum vero *Gottskalk* & *Eggert af Kyren*, qui inter fo-deris Coldingensis a. 1313 initi sponsores ibidem recensentur (2 Cap. I §.), ejusdem fuerint gentis (perigrinæ, ut videtur, originis), definire non audemus.

(98) Cfr. Tidn. af et Sällsk. i Åbo l. c. p. 180, ubi ipsa vetera indicantur monumenta; quorum bina hic exscribere placet. Primum

terræ nostræ incolarumque suarum hac ætate conditio-
nem ignoramus. De bello autem Russico, quod Auctor
noster

---

legitur in *Registro Eccles. Aboënsis* Fol. 130, hujusmodi titulo præ-
scripto: *De prædiis in Nybygd, collatis (Ecclesiæ Cathedrali?) per*
Dominum H. Episcopum, h. e. Hemmingum, qui sc. postea factus fuit
Episcopus. Literæ ipsæ habent: "Omnibus presentes Litteras inspectu-
ris *Lyderus de Kyrn, Prefectus Finlandensis,* salutem in Domino
sempiternam. Tenore presencium constare volumus universis, nos
predia dicta *Burstekkt, Kalenningiatekkt, Svenstekkt & Brytiatekkt,* in
Nybygd sita, cum omnibus eorundem attinenciis, agris, pratis, pi-
scariis - - - & silvis, presencium exhibitori, Hartmanno civi Aboensi,
suisque veris heredibus, pro pleno precio pacifice possidenda vendi-
disse; dantes eidem suisque predicis heredibus plenariam potestatem
super dicta predia, vendendi, commutandi, abalienandi, pro usibus
suis & qualiter voluerit ordinandi. Prohibemus igitur districte, ne
quis ipsum Hartmannum seu ipsius sepedictos heredes in predicis
prediis colendis ac possidendis presumat inquietare, impetrere seu quo-
modolibet molestare. In cuius testimonium sigillum nostrum presen-
tibus est appensum. Datum anno Domini MCCCXVI, in vigilia
sancti Johannis Baptiste." Videtur non privato sed publico nomine
ista prædia nuper occupata & descripta, emtori colenda tribuisse?
Quo pacto, hæc res cum consilio R. Birgeri supra commemorato (p.
214), Tavastiam, late sine dubio tum patentem, excolendi, nexum ha-
bere videtur? Si *Nybygd* hoc loco paroeciam quæ hodie *S. Martini*
atque etiam *Nybyg* vocatur, significat, & colonos & coloniarum nomi-
na Svetica quoque originis aliquot primitus naftam credas; quorunq;
postea vestigia penitus exoleverunt. Alterum ab eodem viro profectum
monumentum, ibidem Fol. 122 occurrens, hujusmodi est: "Omnibus
presens scriptum cernentibus *Lyderus de Kyrn & omnes Finlandiam*
inhabitantes salutem in Domino sempiternam. Rerum series magis
dinoscitur & probatur cum eadem fide dignorum assertionibus & bo-
noruin literis roboratur: quare tenore presencium protestamus nos
audivisse in communî terre nostre placito & pretorio, quod Marquar-
dus Flegh predia in Holchis & prope Holchis sita, prout postulat or-
do legis, omni contradicione vel questione alicujus heredis vel pro-
pinqui postposita, emis & plenarie ultimum denarium prout primum
sine aliqua diminutione persolvit, & venditoribus omnimode satisfe-

noster tangit, paullo post mortem Episcopi hujus gesto,
pluribus mox commemorabimus.

BENEDICTUS.

(k k) Canonicum fuisse Upsaliensem, antequam sedi Episcopali Aboënsi admoveretur, etiam e veteri discimus *Chronico de Archiepiscopis &c. Ecclesiae Upsaliensis*, quod SCHEFFERUS edidit, ubi (p. 188 sq.) *Magistro Laurentio Pauli in Canonia Resbo (Rasbo) nostrum successisse traditur*, atque inde Episcopum factum esse Aboënsim, docetur (99). *Nobili genere natum RHYZELIUS* (l. c. 331), nullis adductis, ut solet, argumentis afferit, qui neque ignorat eum *Canonicatui suo bene præfuisse*: labor nempe erat non molestissimus! Natione Svecum fuisse, quod noster testatur, etiam *Fragm. Palmkiöldianum* docet. Sed *prædia* tamen *hæreditaria* cum *paterna* tum *materna* in Finlandia habuisse, subiunctæ Literæ, quas ex *Registro Eccles. Aboënsis* descriptissimus, indicare videntur (100).

F f 2

Con-

„cit. In cuius empacionis evidenciam sigillum Domini Lyderi & terre „nostre presentibus est appensum. Scriptum anno Domini MCCCXXII, „die Sanctorum Innocencium.“ Præfeci quidem Finlandensis nomen hic sibi non assumit; sed ipsam potestatem exercuisse, formula literarum satis docet, qua pro totius populi se gerit duce.

(99) Cfr. BENZELII *Monum. Vet. Eccles. Sveog.* p. 51.

(100) Fol. 107; ubi, hujusmodi titulo præmisso, *super bonis in Ladhungi in Wemo* (hodie *Lahdingo* appellantur), tales leguntur: „Universis presentes literas inspecturis *Hemingus Gregersson, Eskillus, Eskilli, & Gertrudis Joansdotter*“ [omnes hi erant propinquai Episcopi] „salutem in Domino sempiternam. Noverint universi, nos venerabili „Patri Domino Benedicto, Dei gratia Episcopo Aboënsi, assensum & „consensum nostrum omnimodum contulisse super bonis suis patrimoniis & matrimonialibus in Ledhunge, eadem pro libitu suo ven-

„dendi, seu quounque modo sibi placuerit ordinandi, firmum & ra-
 „tum statuentes & habere volentes, quod nec aliquis nostrum nec he-
 „redum nostrorum in posterum, qualitercumque idem Dominus reve-
 „rendus de predictis bonis ordinaverit, eadem impedit, impetat vel
 „perturbet. In cuius rei testimonium sigilla nostra, videlicet Hemin-
 „gi & Eskilli, una cum sigillo Johannis Langenmax pro filia sua Ger-
 „trude, presentibus sunt appensa. Actum in Dmpnnich (vox corrupta,
 „legendum putamus Diuuevik, in Alandia?) anno Domini MCCXX
 „primo, circa sancti Mathei Apostoli & Evangeliste.” Eskillum in his
 litteris commemoratum, eundem esse non dubitamus, quem alio loco
Nepotem suum Episcopus noster vocat, & in cuius favorem factam lit-
 terisque datis confirmatam donationem cum prædiorum quorundam in
 Alandia sitorum, tum numerata pecunia, postea revocavit, ingratitu-
 dine ejus offensus, quod sua parte non contentus ea præterea bona
 quæ Ecclesiæ Cathedrali (ut videtur) ab Episcopo assignata erant, re-
 vocare vellet; prout subjunctæ significare literæ videntur: “Universis
 „& singulis presentes litteras inspecturus *Benedictus* Dei gratia Episco-
 pus Aboensis, salutem in Domino sempiternam. Graciam meretur a-
 mittere, qui ingratus extiterit gracie sibi factæ: hinc tenore presen-
 tium pateat universis, quatenus heredes quicunque gaudeant libere
 „donacionibus omnibus eis per nos factis, tali condicione videlicet, si
 „permiserint ordinacionem per nos factam super bonis omnibus ad
 „nos pertinentibus in Öningiaby” [in Alandia] “integraliter stare incon-
 ceussam; alioquin revocamus donationem de predictis bonis quondam
 „per nos factam. In cuius revocationis evidenciam sigillum nostrum
 „& sigillum Capituli nostri presentibus sunt appensa. Actum (anno)
 „Domini MCCXXXVIII, feria sexta ante Symonis & Iude.” Eodem
 que die date sequentes: “Omnibus - - - sempiternam. Tenore pre-
 senciu[m] pateat universis, quod litteras infra scriptas,” [haec jam non
 „exstant] “quas habet, ut credimus, Eskillus. Eskilli, nepos noster, re-
 vocamus, cassamus & penitus irritamus, Primo videlicet quam habet
 „super Öningiaby, aliam quam habet super bonis dictis Hekklinge” [etiam
 „in Alandia], “quia constat evidenter, quod eidem Eskillo deputaver-
 aus bona equivalencia pro predictis; item tertiam litteram obligato-
 riā, quam habet super quinquaginta marcis, ut credimus, & causa
 „revocationis istius tertie littere fatis patet, & probabitur si sit opus.
 „In cuius revocationis, cassacionis & irritacionis evidenciam, sigil-

NIUS (101), quod ab Archiepiscopo Olae Biörnonis factum addit RHYZELIUS, post obtentam a Papa Johanne XXII electionis suæ confirmationem (102): quæ non tam veterum niti testimoniis, quam recentiorum scriptorum deberi sagacitati, facile apparet.

Canonias Ecclesiæ suæ quatuor superiores duabus novis auxistle, (quæ magna fuit eo tempore laudis materia), cum noster tradidisset, annum ejus instituti perfecti, 1128, post MESSENIUM indicare, scripores recentiores haud intermiserunt (103): ordinem vero atque appellations harum omnium Canoniarum exhibere, non valimus (104). Cæterum & ipsum de bonis Ecclesiæ suæ augen-

F f 3

„hum nostrum presentibus est appensum. Datum Amisto” (locus nobis „ignotus, nomen fortasse corruptam; an *Cuiuslo?*) “anno Domini „MCCCCXXXVIII:o feria 6:ta proxima ante Symonis & Iude.” Habentur in *Reg. Eccl. Aboënsis*, Fol. 112.

(101) Schond, T. X, p. 14. (cf. T. XV, p. 54); *Chron. Rhythmi. Fini.* p. 27.

(102) L. c. Habet autem in his, ut in multis aliis, ducem Anonymum qui scripsit *Ad b. m. Mag. Pauli Gustenii, Episc. Aboëns. Chronicon de Episcopis Aboëns.* οπομνηματα; quæ MS. servo, sed auctorem, (qui tertio seculi hujus decennio ea concinnavit, ac Sveus fuit, Fennicæ lingue prorsus ignarus), haec tenus indagare non valui,

(103) RHYZELIUS l. c. post *Anonymum* nuper commemoratum.

(104) Talem enim seriem Canoniarum & qui eisdem præfuerunt virorum, qualē Upſalienses olim concinnarunt, a SCHEFFERO (*Chron. de Archiep. Eccl. Ecclie Upſal.* p. 116-242) & BENZELIO (*Monum. Vet. Eccl. Sveog.* p. 42-62) editam, aut nostri non considerant, aut illa dudum interit. Initio Canonicos non aliis fere auctos fuisse redditibus, quam quos ut Curati quarundam Ecclesiarum percipiebant, infra videbimus; nec certum præbendarum postea iis assignatarum definire valemus ordinem; de quibusdam tamen infra dabitur occasio nonnihil adisciendi.

augendis sollicitam liberalemque gesisse curam reperimus, & alios ad eandem liberalitatem illi præstandam exicitasle, non dubitamus (105).

Ju-

(105) Sic, præter bona sua in *Lahdingo* & *Öningiaby*, quæ non improbabiliter putamus eum Ecclesiæ destinasse (cfr. præcd. not. 100), prædium in *Sibboby*, in Alandia, a. 1323 Ecclesiæ Cathedrali acquisitiæ reperitur (*Reg. Eccles. Aboëns.* Fol. 114); ac pro pecunia ab eadem Ecclesia mutuo accepta, bona sua *Makastad* (Paroec. Nummis) a. 1323, & *Mudusum* (Paroec. Pargas), a. 1338, solutionis loco tribuisse (*Ibid.* Fol. 122 & 123). Similiter ejus opera Ecclesiæ Aboënsem numerata pecunia emissæ a. 1338 curiam s. prædium in insula *Hirvisalo* (*Ibid.* Fol. 96), & pro mutuo data pecunia pignoris loco obtinuisse prædium *Lökanäs* (*Ibid.* Fol. 124), discimus: ut alia coëmpta ab eodem suo nomine prædia fileamus, ad quorum acquisitionem pertinentes literæ cum *Registro Eccles. Aboënsis* inserite reperiantur, dubium vix videtur quin eidem postea fuerint ab Episcopo concessa.

Alios vero exemplum hoc liberalitatis suæ & pro augendis bonis Ecclesiæ studii, imitatos fuisse, sequentes literæ demonstrent. "Omnibus presentes literas inspecturis, *Nicolaus Magnusson*, *Advocatus Alandie*, salutem in Domino sempiternam. Tenore presencium novi verint universi, me Ecclesiæ beate Virginis in Abo, nec non venerabilis in Christo patri Domino *Benedictio*, Dei gracia ejusdem ecclesiæ Episcopo & successoribus suis, unum dimidium *bool* in Sibboby, cum omnibus suis attinenciis, mobilibus & immobilibus, presentibus firmariis, vulgariter dictis *Fasta*, infra scriptis: primo scil. Domino *Sigurdo Canonico Aboënsi*, *Jacobo Kalen*, *Sigurdo Magnusson*, *Hezmingo Herelsfon*," (Haraldsson?), "Petro Olpaarvu, Katillo in Goto" "(an Geta?"), "Gummene Booskaap, Harecka & Svenone Skwgh, dicto *Foriskålmanni*, nec non aliis fide dignis, secundum leges terre scotaste & assignasse perpetuo possidendum; obligans me fide media, honorem, causas & negotia quecumque ipsius ecclesiæ ac Prelati ejusdem, qui pro nunc est, & in futurum erit, in omnibus licitis & honestis. Juxta possibilitatem virium & facultatum mearum velle diligere, dirigere & promovere. In ejus evidenciam, una cum sigillo meo signum terre Alandie & sigilla Dominorum Canonicorum Aboënsium, *Olavi de Nosis* & *Sigurdi de Finnafström*, tunc presencium, presenti-

Jurium atque commodorum Cleri pedo suo subjecti
 afferendorum atque confirmandorum diligentem gessisse
 cu-

„bus sunt appensa. Datum anno Domini MCCCXXVIII, die Mathei
 „Apostoli & Euangeliſte.” (Regiſtr. Eccles. Aboenſis Fol. 114). Quibus
 „ſequentes ſubjugimus: ”Omnibus preſentes literas viſuris vel auditu-
 „ris Olle Före, Haquinus de Sekkåſalu, Agmundus Caffe de Karlsö in
 „Parrochia Kimittu, f. i. D. f. Tenore preſencium conſtare volumus
 „univerſis, quod nos ex conſensu libero & voluntate noſtra heredum-
 „que noſtrorum, ob ſalutem animarum noſtratum parentumque no-
 „ſtrorum, conferimus ecclie beate Marie & ſancti Henrici jn Abo,
 „pro fabrica, montem cementi” (Ralfberg) ”diſtum vulgariter Krakanaš, in eo-
 „dem parrochia ſituatum, cum filiis ceterisque adjacencieſ positis inſra ſu-
 „ſcriptos terminos, diſtos vulgariter Raa & Röör, videlicet mare, de-
 „uum montem unum, demum aliud montem, demum lapidem ma-
 „gnum signatum parvis lapidibus ſuppoſitis, demum tertium montem
 „iterum juxta mare, perpetuis temporibus ab eadem ecclie libere
 „poſſidendum: renunciant” (renunciantes) ”omni iuri ceterisque viis &
 „impeſitionibus, quibus poſſet huic ordinacioni & collacioni noſtre
 „preiudicium aliiquid in posterum generari. In cuius collacionis evi-
 „denciam, quia ſigilla propria noſtra non habemus, ſigilla ſubscriptio-
 „rum in hac ordinacione noſtra preſencium, videlicet reverendi patris
 „Domini Beneditti Epifcopi Aboenſis, Dominorum Hemmingi Canonici
 „ibidem, Vinaldi de Tenalum, Olavi de Kariis, Olavi de Uſkialum,
 „& Conventus Aboenſis, preſentibus apponi poſtulamus. Datum &
 „atrum anno Domini MCCC viceſimo nono feria 2:a Pentecostes.”
 (Ibid. Fol. 134). Porro hoc apponimus Teſtamentum: ”Univerſis pre-
 „ſentes literas inſpecturis Aſcerus Curatus in Saw, f. i. D. f. Olim
 „Rex glorioſus & eximius Prophetarum David cepit religioſa cogitacio-
 „ne moveri, indignum estimans ut nullam adhuc Dominus Sabaot do-
 „mum haberet, interim ipſe vero domum inhabitaret regie dignitatis.
 „A ſimiſi videtur indecens & incongruum nimis eſſe, quod Eccleſiſ
 „ruralibus per dyoceſin Finlandenſem competenter exſtructis & decenter
 „ornatis, Eccleſia Aboenſis, aliarum mater ejusdem dyoceſis ecclieſiarum
 „& Domina, deſerta quaſi apparet oculis intuencium & plurimum rui-
 „noſa. Idecirco hiſt ego Aſcerus motus rationabilibus inducivis, vo-
 „lens nimirum anime, mee de domo non manu facta in celis ſalubriter
 „providere, ſanus menta & corpore confeſto, ex conſilio venerabilis pa-
 „triſ, Domini mei Beneditti Epifcopi Aboenſis & Capituli ſu- omnia

curam, Edicta præterea testantur Regia, de solvendis accurate *Decimis*, quæ impetrasset incolisque variarum pro-
vin-

„bona mea intuitu persone seu eciam ecclesie acquisita, *Corpalum in parrochia Sare* sita, cum omnibus pertinenciis, integraliter, absque „omni penitus excepcione, ad fabricam ejusdem ecclesie Aboensis, do „nec fuerit consummata; deinceps vero pro vino ad sacrificium altaris „ejusdem ecclesie, vel cera, emendis, prout magis videbitur, expo „nenda: proviso quod una marca denariorum Sveve monete de pen „fione corundem bonorum deputetur pro anniversario meo annis fin „gulis celebrando, die semper quo *Synodus terminatur*, hoc est *1111* „ydis Septembris. Ne igitur ulla unquam hominum oblivio, negli „gentium incuria, seu malicia perversorum, valeat hanc meam ordi „nacionem in posterum infringere, seu eciam equaliter immutare, pe „to presentem litteram sigillis prefati venerabilis patris, Domini mei „Benedicti, Episcopi Aboensis, & sui Capituli roborari. Actum & da „tum anno Domini *MCCCXXXV:o*, in festo sancti Henrici Episcopi & „Martiris.” (*Ibid.* Fol. 133). Neque has ad rem nostram non facere putavimus. “Omnibus presentes litteras inspecturis nos *Petrus & Brinildis*, consortes, legitimi inhabitatores *Björnäscogh*, que est si „ta juxta Låmu parrochia Berna, s. i. D. s. Cum nos, ut ceteri alii „christiani eterne beatitudinis gratiam prestolantes, in die judicii ante „tribunal Dei & salvatoris nostri Jesu stabimus, prout in hac vita me „remus indubitanter recepturi: idcirco nos, sani mente & incolumes „corpore, ne intestati preveniamur die & hora mortis, testamentum „nostrum condimus, statuimus & ordinamus, in modum qui sequitur „irrevocabiliter duraturum: videlicet quod nos predicti Petrus & Bri „nildis, cum hieredes liberos a nobis procreatos non habemus, nec speri „mus habituros, Ecclesiam *sandæ Marie & beati Henrici* in Abo in „omnibus bonis nostris, mobilibus & immobilibus ubique post morteni „nostram inventa fuerint vel poterint inveniri, heredem statuimus, & „legitimum per presentes ordinamus successorem, apud quam nostram „eciam eligimus sepulturam; ab hac die predictorum nostrorum bono „rum dominum in ipsam ecclesiam & Episcopum unum post alium „dicit Ecclesie presidentem, presencium robore transferentes; adeo quod „nos supradicti Petrus & Brinildis bona predicta immobilia vendendi „& commutandi seu quoque modo alio alienandi potestatem seu „facultatem habere nullatenus velimus, sed ex nunc ecclesie, Episco „po & successoribus suis libera dimittimus jure perpetuo possidenda.

vinciarum ad Dioecesin suam pertinentium observanda
impertivisse, constat. Sic a. 1329 severo hoc tributi ge-
G g nus

„Huius facti testes sunt: Domini Olavus, Ragvaldus & Hemingus
„Canonici, nec non & Domini Menekinis Curatus in Berna, & Jaco-
„bus in Halku, Torgillus Spinki, Nicolaus Patherson. Olavus, Nico-
„laus; Magnus & Symon de Yliskolum, & Olavus in Borgaby. In
„hujus autem rei evidenciam firmorem, cum sigillo venerabilis patris
„Domini Benedicti, Dei gracia Episcopi Aboensis, Capituli & Civitatis
„ibidem, una cum sigillo meo proprio presentes literas feci roborari.
„Datum anno Domini Millefimo trecentesimo trecesimo, Dominica Qua-
„si modo geniti.” (*Ibid.* Fol. 142). Quod Testamentum Episcopus
cum Capitulo suo, Literis eodem die datis, confirmans, testatoribus
simil concedit, “ut idem Petrus & Brinildis omnino liberi ad dies
„suos in eisdem bonis sine omnibus exhibicionibus remanerent, nisi ut
„unum talentum Livonicum butiri tantummodo ratione recognicionis
„dominii Ecclesie Aboensi annuatim persolverent. Item” (pergit) “cum
„eisdem ordinamus, ut si ipsos vel alterum eorum, defuncto reliquo,
„ad inopiam tantam vergere contingat, ut vietu vel vestibus se juvare
„non possint; tunc Ecclesia & Episcopus, qui tunc fuerit, ipsis seu al-
„teri iporum de necessariis usque ad mortem eorum providere tene-
„antur.” (*Ibid.* Fol. 143). Quoque pateat, religiosa hujus liberalita-
tis vim in animis hominum neque extra Finlandiam prorsus defecisse,
has tandem literas subjungimus: “Universis presentes literas visuris vel
„audituris Consules Wysbicensis utriusque lingue s. in D. s. Noveritis
„quod in presencia nostra constitutus vir discretus Johannes de Kal-
„marna, Civis Revaliensis, bona jure matrimonii sive dotis in dyocesi
„Aboensi constituta, tam mobilia quam immobilia, ad ipsum per mor-
„tem uxoris sue Margarete Gortsealci filie decedentis devoluta, ad fa-
„bricam Ecclesie sancte Marie & beati Henrici in Abo, sive sint in a-
„gris sive pratis, fundis vel debitibus quibuscumque, titulo donacionis,
„presentibus propinquis dictae Margarete Bennole consencentibus, ob
„remissionem ipsius Margarete peccaminum assignavit perpetue possi-
„denda: renuncians omni iuri sibi & suis heredibus in dictis bonis
„competenti, ne donacionem huiusmodi ab in posteris suis contingat
„quomodolibet impediri: Dominis Johanne & Elao Canonicis Eccle-
„sie Aboensis, super hoc executoribus deputatis. In cuius donacionis
„evidenciam sigilla nostra presentibus sunt appensa. Datum Wysbi
„anno Domini MCCCXX, in vigilia assumptionis beate Marie.” (*Ibid.*
Fol. 43).

nus imperatum fuit incolis Careliae (106), parochie Savilax

(106) Exempla bina literarum Regis, quorum unum vidisse Olavi Archiepiscopi Upsaliensis, alterum Conradi Episc. Aboensis, Capituli que sui, præsert, in *Registro Eccles. Aboensis* Fol. 8 & 57 conservantur, hujusmodi: "Magnus Dei gracia Rex Svecie & Norvegie dilectis sibi in Christo omnibus Careliae inhabitantibus in Domino dilectionem, graciam & salutem. Cum nos creaturarum omnium, creatorum, regem & dominum dominancium, ipsum Deum nostrum recognoscimus omnium bonorum donatorem, sibique omni devocationis affectu in omnibus recognoscimus merito obligatos, & maxime in Decimis, quas sibi in signum universalis dominii reservavit, fideliter exhibendis, & quod de nobis exprimimus, quantum in nobis esse poterit a subditis nostris volumus humiliter observari; Idcirco presentes, sub obtentu gracie nostre, firmiter & districte precipiendo mandamus: quatenus cum vos Deus ad sinum gracie sue & ad fidem vocare dignatus est orthodoxam, Decimas de omnibus, scut & alii Christiane fidei cultores, Ecclesiis Episcopo & Curatis, pro salute animalium vestrarum, integraliter & annuatim cum omni fidelitate exhibere studeatis, secundum discretionem & provisionem Episcopi vestri & ut iure fuerit ordinandis. Si vero convencionem aliam loco Decimarum cum dicto Episcopo vestro, Ecclesiis & Curatis, vos iniure contingat, ipsam usque ad annos nostros discretionis stare volumus in concussum, & deinceps considerata non solum utilitate ecclesie Aboensis, verum etiam Episcopi ibidem, qui pro tempore fuerit, nec non & vestra, vobiscum sicut Deo placuerit, de modo ordinabitur decumanus. Datum Stockholm anno Domini MCCC vicesimo nono, in vigilia beati Bartholomei Apostoli." Conditioni a Rege permisæ convenienter, inter Episcopum Benedictum & Carelios, totiusque adeo Advocacie (Præfecturæ, Provinciæ) Wiburgensis (ad quam Nylandia quoque pertinuit) incolas, pacio facta fuit, præsente non tantum Petro Jönssoñ, Advocato Regis, sed etiam Rege ipso pluribusque consiliariis suis, ratione Decimarum Episcopaliū, in hunc modum: videlicet, quod de quolibet fumo (rök, Hushåll, Matlag) in iure Karelico (Karelſka Håradet, ejus incolæ Fenni erant) duas bonas pelles sive Palke (Germ. Bälz, nostris olim Bälz, pelles Sciurorum putamus), in iure vero Helsingonico habitantes (Helsing-Håradet, Nylandia, ejus incolæ coloni erant Sveci, ex Helsingia, maximam saltim partem, ad ecclesii unam marcham butiri de quolibet capite virilis vel muliebris lexus,

lax (107), & parochiarum Salo atque Kemi Ostrobotniæ bore-
G g 2

septimum sue etatis annum complerente, singulis annis tenerentur exhibere. Quam conventionem Rex confirmavit literis datis Westeraros anno Domini MCCC tricesimo primo, die exaltacionis sancte Crucis; ut exempla eorum docent in Reg. Eccles. Ab. Fol. 7 sq. & 57 sq. reperiunda: inter quæ hæc tamen differentia observatur, quod in altero exemplo inserta legantur verba, quam quidem conventionem ab hinc usque ad decem annos immutabiliter volumus observari, quæ exclusa sunt ex altero, cuius tamen cum originali convenientiam Conradus (Bitz) Episcopus Aboensis, cum Capitulo suo, literis ad incolas Careliae hoc super negotio a. 1470 d. 20 Febr. datis (ac infra exhibendis) testatur. Priori exemplo (Fol. 7) titulus etiam hujusmodi præscriptus est: Privilegium temporale Regis Magni cum Kareliis super Decimis ad annos X, unde jam expirat. Credas igitur illam conventionem temporariam, postea a Rege, cum ad adultam pervenisset ætatem, in perpetuum fuisse confirmatam?

(107). Literarum Regiarum exemplum (cujus cum originalibus convenientiam Petrus Archiep. Upsaliensis testatus est), quibus eundem in modum ac vicini sibi Tavasti Decimas persolvere jubentur, legitur in Reg. Eccl. Ab. Fol. 7 & 8 quater exscriptum, quod est hujusmodi: "Magnus Dei gracia Rex Svecie & Norvegie dilectis sibi in Christo, omnibus parochiam Savolax inhabitantibus in Domino dilectionem, graciam & salutem. Mandamus vobis firmiter & districte, quatenus eundem modum decimandi seu tributandi, quem vicini vestri Tavastiam inhabitantes observant, in Decimis vestris exhibendis vos humiliter & cum omni obedientia observetis, non solum a nobis propter hoc grates habentes, verum etiam ab eo mercedem recipientes, qui omnium bonorum est largissimus retributor. Datum Stokholmis anno Domini MCCCXX nono, in vigilia beati Bartholomei Apostoli." Tertio exemplo hæc præterea verba subscripta reperiuntur: In quarum litterarum preleffarum evidenciam firmiorem sigillum nostrum presentibus duximus apponendum. Scriptum Stokholmis anno Dni MCCC tricesimo, XII Kal. Septembbris. Quæ, utrum confirmationem a Rege ipso postea adjectam significant, an vidisse alicuius, exemplo quod exscriptor ante oculos habuit, & unde ultimam partem imperite literis Regis adjunxit, definire nequimus. Hoc autem ex his discimus litteris, in regione quam Savolaxiam hodie appellamus, (Careliae olim nomine comprehensam), eo tempore nondum nisi unam fuisse Ecclesiam,

borealis (108); a. 1334 communi Regis & Episcopi auctoritate stabilitum fuit pactum, inter Curatos & incolas terræ Tavastie conciliatum, de stipendio annuo illis ab his exhibendo (109): *Litteras etiam protectorias a Rege sibi*

(cujus templum in paroecia exstructum fuit quæ jam S. Michaelis audit) quæ utrum rectius Savolax (sinus fumi, a laaxi sinus maris vel lacus, & savu l. sauvu, sumus, sive sauvon l. sauvoin, pertica, contus, bärpling, nostake, &c.) dicatur, ut hodie moris est, an ut fere olim, Savilax (sinus argillosus, a sawi, argilla)? dubium videri queat. Certe ad unam illam paroeciam S. Michaëlis restricta primum haec appellatio fuit, a sinu lacus Saïmen, ad templi locum pertingente, ut putatur, profecta. Literas vero Regis novennio circiter postea severè inculcavit obserandas Dapifer *Gregorius Magni*; cuius illud mandatum eo putavimus hic potius inferendum, quod de tempore administrati ab eo muneric sui splendidi ambigitur (cfr. LAGERBRING Sw. R. Hist. 3 D. 4 C. 12 §. not. 4). Tale autem in *Reg. Eccles. Ab.* Fol. 7 legitur: „*Gregorius Magnusson, illustris Regis Svecie Dapifer, omnibus & singulis parochiam Savilax inhabitantibus in Domino dilectionem & salutem. Noveritis nos predicti Domini nostri Regis veras & salvas & cum minori ipsius sigillo pendenti signatas vidisse litteras, in haec verba: Magnus Dei gracia. Et.*” (quales nuper dedi-“nus) „Volumus igitur & vobis firmiter precipiendo mandamus, quatenus predicto Domino Aboensi Episcopo Decimas & tributa sibi per vos debita, iuxta formam & modum supra dicti mandati Domini nostri Regis, expedite & sine contradicione qualibet exsolvere & exhibere nullatenus omittatis, prout graciā predicti Domini nostri Regis & nostram diligitis & favorem. Datum in castro Aboensi anno Domini MCCCXXX septimo, feria tercia proxima post festum exaltacionis sancte crucis.”

(108) Literas Regis, iis, quas ad Carelios eodem die datas nota præced. (106) exhibuimus, simillimas, e *Reg. Eccles. Aboensis* (Fol. 59) descriptas, legere licet typis expressas cum in *Tidn.* utg. af et *Sällstap i Åbo*, 1785, Vib. p. 74 sq. tum in PET. NIC. MATHEΣΙΟ Disp. de Ostrobotnia, Ups. a. 1734 (Præf. AND. GRÖNWALL) editæ p. 29, not. (f). Discas ex his literis, recte observante MATHEΣΙΟ (l. c. p. 29 & 54 sq.), post MESSENIUM (Sc. T. X p. 14) in tota Ostrobotnia septentrionali nondum nisi binas has extitisse paroecias.

(109) Litteræ supersunt in *Reg. Eccles. Aboensis* (Fol. 5), quæcum hujusmodi est exemplum: „Omnibus presens cernentibus Magnus

fibi impetravit (110), & controversiam cum Tavastis de
Quarta pelle Tributi Episcopalis, feliciter finivit (111).

G g 3

Cum-

„Dei gracia Rex Svecie & Norvegie, & Benedictus eadem gratia Episcopus Aboensis, s. in D. s. Noverint universi tam posteri quam moderni, quod nos in sedacionem controversie inter Dominos Curatos ecclesiarum terre Tavastie ex una parte, & rusticos ibidem ex altera, diutissime non sive gravissimis animarum periculis ventilate inter ipsos, in presencia nobilium virorum Dominorur Gregorii Magnusson Dapiferi, Kanuti Folkeson & Caroli Neskungsson Militum, & Petri Joanson Armigeri, compositionem & pacatum fecimus & statulivimus infra scriptum, videlicet quod singulis Curatorum per parrochianos suos de quolibet aratro” [agri parte quo uno aratro uno die exarari possit] “due carpe” [Kärpi vel Kärpio, mensura frumenti Fennis hodieque non ignota, forte a Carpeia, quo nomine portionem cibarium Monachicam appellatam fuisse docet DU CANGE in Glossario, vel 10 ut nonnullis locis, vel potius 6 ut aliis moris est, modiolos hodiernos, lappar, comprehendens?] “ordei planate, vulgariter dicte strucnekarpe, item ratione apparatus” [gingård? vel matskott?] “una planata carpa avene, & nichil amplius nomine apparatus. Item tantum feni de tribus aratis, quantum de uno aratro ad Castrum dari & deferri solet” [ränte-hö]. “Omnia vero alia iuri sacerdotali debita, quomodolibet nominata, secundum antiquitus inductam consuetudinem annuatim exequi a modo in perpetuum tenebuntur. Cui patto & statuto nostro quicumque sive Clericus impermissa expetendo, sive laycus in eadem erogando, contraire presumserit, ipsum pena amissionis XL marcarum statuimus puniendum. Quarum quidem dividietatem Episcopali juri & usui decernimus applicandam. In cuius evidenciam sigilla nostra & sigilla supra nominatorum nobilium presentibus sunt appensa. Datum anno Domini MCCC trecesimo quartto, Dominica proxima post Egidii abbatis.”

(110) Litterarum exemplum exhibet Reg. Eccles. Ab. (Fol. 22) hujusmodi: “Omnibus presentes litteras inspecturis Magnus Dei gratia Rex Svecie & Norvegie s. i. D. s. Noverint universi, quod nos venerabilem in Christo patrem Dominum Benedictum, Episcopum Aboensem, & Ecclesiam suam ibidem, in nostre protectionis munimen & tutelam recipimus specialem, volentes ipsos eidem gaudere iuribus & libertatibus omnibus, quas constat predecessores suos ab antiquis

Cumque anno 1335 Archiepiscopus Upsaliensis Petrus Philippi hanc Dioecesin, ut Sedis suæ Metropolitanæ sub-

„temporibus habuisse, prohibentes sub obtentu gracie nostre firmiter
 „& districte, ne quis cuiuscunq[ue] condicionis vel status eodem Domi-
 „num Episcopum & ecclesiam suam contra consuetas eorum libertates
 „aliquas offendere audeat vel presumat, sicut gravem nostram vitare
 „voluerint ulcionem. Datum Sudercopie anno Domini Millesimo vice-
 „simo septimo, in vigilia beati Laurencii.”

(III) De hac controversia cfr. supra p. 211, notamque (80). Non obscure vel ex iis quæ supersunt actis patet, Tavastos, pactione inter se & Episcopum Aboensem olim facta in se recepisse, ut loco Decimæ Episcopalis rusticus quisque quatuor pelles (Sciurorum?) Episcopo quotannis penderet, quarum quarta ab Episcopo Magno quoad tempus Tavastis remissa, hi perpetuum hoc sibi fuisse privilegium concessum, vel nunquam sibi jure id oneris incubuisse, contendebant. Favit vero juri Episcopi primum Dux Waldemarus, qui literis Ep. Ragnaldo datis, injunxit Tavastis, ut quartam istam, de qua lis erat, pellem posthac solverent, ut olim solvisse Episcopus docuerat; deinde a Rege Magno hæc controversia Archiepiscopo Olavo cognoscenda remissa fuit, (pellibus litigiosis interim sequestro positis), qui cum diligenter examinatam definire tamen morte præventus non valueret, successor suus Petrus a. 1335 tandem, lata sententia quam (ex Reg. Eccl. Ab. Fol. 9) supra (p. 212 sq. not.) adduximus, hoc negotium terminavit. Quæ omnia cum ipsa docet sententia Archiepiscopi, tum allatum nuper (p. 213 not. 83) confirmat & illustrat testimonium Ragnaldi Johanson. Regis autem literæ, quarum meminimus, (nec illæ parum ad historiam hujus litis explanandam pertinentes), hujusmodi sunt: "Magnus Dei gracia Rex Svecie & Norvegie, dilectis sibi in Christo omnibus Tavastiam inhabitantibus, in Domino dilectionem, graciam & salutem. Quia super quarta pelle, de qua inter venerabilem patrem Dominum Benedictum Episcopum Aboensem ex una parte, & vos ex alia, jam diu litigatum fuerat, nec tamen nobis adhuc ad plenum liquere potuit, utrum eidem Domino Aboensi nec ne legaliter debeatur; volumus & firmiter precipiendo mandamus, quatenus eandem quartam pelle in manu sequestra sub custodia unius ex parte ejusdem Domini Episcopi Aboensis, & alterius ex parte vestra, ad hoc specialiter deputatorum, reponi faciatis, salvo jure partis utrinque, donee venerabilis pater

subjectam curæ, Visitationis officio functurus adiisset; hanc noster occasionem præterire haud fuit passus, quin illius auctoritate, sua Clericorumque suorum commoda quædam munienda augendaque providus curaret (112).

Ne-

„Dominus Olaus Archiepiscopus Upsaliensis, assumptis secum aliquibus
„& aliis jurisperitis, auditis hinc inde probacionibus, aliquid sententia-
„liter definierit via juris. Volumus eciam & mandamus, ut vos par-
„rochiani in Parrochia Haffu” (hodie Hauho dicitur) “tres pelles
„quas antea Domino Aboensi exhibere consuevistis, & jam contumaci-
„ter, ut nobis refertur, per duos annos resideratis, [cum eisdem] si-
„ne reclamacione qualibet predicto Domino Episcopo vel suo certo
„mandato, assignetis. Quo facto credimus, ymo certi sumus, quod in-
„terdictum in vos latum relaxetur. Quarta vero pellis, de qua adhuc
„questio movetur, ponatur in manu sequestra, cum conditionibus ut
„superius est expressum. Datum Stokholmis anno Domini MCCC vi-
„cesimo nono, in vigilia beati Bartolomei Apostoli.” (Reg. Eccles. A-
boen. Fol. 8).

(112) Præter sententiam Archiepiscopi de quarta pelle Decimæ E-
piscopalis contra Tavastos obtentam, de qua nuper egimus (supra p.
234 & p. 212 nott.) idem Archiepiscopus Petrus, eodem anno 1335,
cum Dioecesin Aboensem visitare, statut (MESSENII verbis utor,
Schond. T. X. p. 15,) ut phocarum decimæ, in Alandia, imposterum
parochi mensæ, quod crebro hospites susciperet, applicarentur, non fa-
bricæ amplius ecclesiasticæ (ædificandis templis). Literas illius hac su-
per re subjungimus, ex Reg. Eccl. Ab. Fol. 2 exscriptas: “Universis
„presentes litteras inspecturis Frater Petrus Divina Misericordia Archie-
„piscopus Upsalensis s. i. D. s. Per presentes notum facimus, tam
„posterioris quam modernis, quod anno Domini MCCCXXX quinto, Dy-
„ocepsin Aboensem, nostre Upsalensis provincie, metropolitana auctoritate
„visitantes, ac in terra Alandie, dictæ Aboensis Dyocesis, circa festum
„beati Laurencii, gracia visitacionis huiusmodi constituti, venerabilem
„fratrem nostrum Dominum Benedictum Dei gratia Episcopum Aboen-
„sem, ex communis tam clericorum quam laycorum terre Alandie pre-
„fate consensu ac concordi beneplacito, auctoritate ordinaria inveni-
„mus statuisse, quod pars decime de Foca, que pro usu fabricæ eccle-
„siarum parochialium supra dictæ terre antea conservaverat exhiberi, ad

Neque Episcopum nostrum ipsum, vel partes saltim quas-dam

„mensas presbiterorum parochialium ecclesiastum earundem, immensi
 „gravaminis intuitu (quod) ratione hospitalitatis sustinere noscuntur, de
 „cetero cedere & pertinere perpetuo debeat in futurum. Nos igitur
 „statutum huiusmodi, sicut rationabiliter factum est, approbantes, ipsum
 „ad predictorum fam Domini Episcopi, fratris nostri, quam clericos
 „rum & laicorum preces & instancias, metropolitana auctoritate duxi-
 „mus confirmandum: mandantes tenore presentium, auctoritate qua
 „supra idem” (qua fungimur, supradictum) “statutum ab omnibus &
 „singulis ante dictae terre Alandie incolis ex nunc perpetuo inviolabi-
 „liter observari. In cuius nostre confirmationis testimonium sigillum
 „nostrum presentibus est appensum. Datum anno & tempore supradic-
 „tis.” (Reg. Eccl. Ab. Fol. 2). Eandem rem idem Archiepiscopus
 sequenti anno (1336), Mitteris in Profecto beati Barnabe Apostoli da-
 tis, (ibid. Fol. 7 reperiundis), porro inculeasse invenitur; nec minus
 Episcopus *Benedictus*, mandato severo, Hierarchie Pontificie super-
 biam aperte spirante, hoc negotium ursit, tali modo scribens: “*Bene-
 dictus* Dei gracia Ep. Ab. dilectis in Christo filiis omnibus Alandiam
 „inhabitantibus in Domino dilectionem & salutem. *Quamvis* laycis
 „quantuncunque devotis disponendi de rebus ecclesie nulla sit attributa
 „facultas, quos obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi,
 „Nos tamen magis diligimus subditos nostros induci ad faciendum quod
 „justum est manuetudine quam rigore. Hinc est, quod ad instantiam
 „Domini nostri Archiepiscopi, ex consensu nichilominus & benivolentia
 „plurium de vobis tunc presentium, & etiam meliorum Clerico-
 „rum Curatorum in Alandia, totam integrum decimam de foca absque
 „divisione qualibet nos” (hic verba quedam deesse, facile videoas) “ad-
 „judicasse recognoscimus. Per presentes volumus igitur & districte pre-
 „cipiendo mandamus, quatenus singuli vestrum Curato in sua parro-
 „chia integrum decimam de foca, ut premittitur, exhibere studeatis,
 „prout censuram ecclesiasticam volueritis evitare. Datum anno Domini
 „MCCCCXXXVI, tertio nonas marcii, nostro sub sigillo” (Ibid. Fol.
 2 sq.). MESSENIUM literarum harum (ut & aliarum multarum in
Registro Eccles. Aboensis asservatarum) non earuisse notitia, quæ attu-
 limus de hoc negotio verba sua (cfr. etiam *Chron. Finl. Rhythm.* p.
 29) satis testantur; simulque hinc patet, quod infra etiam confirmabili-
 tur, solenne his temporibus fuisse, ut Archiepiscopus Upsaliensis Dic-
 es in Aboensem visitaret, quamvis haud constet, utrum longius quam